

УДК 621.326

Мацюк О. - ст. гр. ОВ-208

Технічний коледж Тернопільського державного університету імені Івана Пулюя

АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ ЯК МЕЦЕНАТ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Науковий керівник: викладач вищої категорії Коневич О.В.

Андрей Шептицький - його ім'я вже давно стало символом української Церкви, символом духовності нації, символом національного та духовного єднання народу. Для кожного українця ця незвичайна харизматична постать - приклад для наслідування. Адже його заповіді - вчення справжньої віри, любові та милосердя до ближнього, свідомого християнина й національного патріота. Заповіді на всі віки, на всі прийдешні покоління. Він був великим естетом. Любив мистецтво усією душею.

Скільки разів ще в юності подорожував за кордоном лише з однією метою - вивчати живопис, архітектуру, ознайомитися з культурою тієї чи іншої країни. Але також з не меншою цікавістю вивчав і українське мистецтво, збираючи усе вартісне, рятуючи від загибелі.

Митрополит Андрей Шептицький чи не в кожній суспільній галузі доклався до її розвитку, мав величезний вплив на духовність свого народу. 1906 року він організував першу в Україні прощу до Святої Землі - Єрусалима, в якій брало участь понад 500 чоловік. З особливою ревністю дбав про народну освіту. За власні кошти придбав будинок для дівочої гімназії, а в соборі св. Юрія організував Народну школу ім. Грінченка для бідних дітей. Підтримував дитячу патріотичну організацію "Пласт", подарувавши їй для літніх таборів свій маєток в Підлютому. Здібним дітям та молодим перспективним богословам сприяв, щоби вони могли навчатися у вищих навчальних закладах, семінаріях. Допомігав талановитим митцям. Був меценатом таких відомих художників, як Олекса Новаківський, Модест Сосенко, Осип Курилас. А також допоміг здобути освіту в консерваторії співакові Михайлові Попелю, який згодом став провідним басом на сцені Львівської опери.

Заснував Студитський науковий інститут, якому подарував велику бібліотеку. 1919 року заснував богословський факультет при Духовній семінарії у Львові, який 1928 року був реорганізований в Богословську академію з філософським та теологічним факультетами. Ректором у той час був отець-доктор Йосиф Сліпий. 1939 року було заплановано відкрити в академії правничий факультет, що мало покласти початок створення Українського католицького університету. 1923 року заснував Богословське товариство, яке видавало часопис "Богословіє". Заснував український католицький інститут Церковного з'єдинення. Був засновником чинів та згромаджень. 1904 року заснував чин Святого Теодора Студита в Скнилові під Львовом. Виховав гідних монахів-українців, серед яких варто згадати Миколоя Чернецького. Заснував також жіночі монаші згромадження сестер Студиток, милосердя, Пресвятої Родини. 1919 року видав Унівський Устав, у якому наголошував, що повинно бути одне стадо і один пастир, писав про духовну єдність народу на прикладі чернецтва.

Серед найважливіших проблем, що стоять перед країною в сучасний період її розвитку, особливу увагу викликають питання охорони нашої історичної і культурної спадщини. Природа створила людину з його колосальними нереалізованими творчими здібностями. Поступово, розкриваючи ці здібності людство народжує створює пам'ятки, які ми називаємо пам'ятками. Пам'ятки культури можуть бути найрізноманітнішими - це і народна пісня, і костюм, і творіння зодчого, поета, художника, тесляра, каменяра, коваля та інші.

Саме пам'ять допомагає людству перебороти час, вона накопичує те, що називається культурою. Безпам'ятство - руйнівне, пам'ять - творча.